

“न भवद्भ्यामहं शोथो नायं राजापरार्थति ।
भवित्यमनेनेव येनाहं निधनं गतः ॥”
भवित्यता, स्त्री, (भवित्य + भावे तल् ।)
मायम् । इति ङटाघरः ॥ (यथा, कथासरित्-
सागरे । २७ । ८६ ।
“तन्माचक्षु तावत् त्वं कथयिष्याम्यहश्च ते ।
यदस्तु कोऽन्यथा कर्तुं शक्नोति हि भवित्य-
ताम् ॥”)
भविता, [ञ] त्रि, (भू + शीलार्थे ङच् ।) भवन-
शीलः । इति भरतः ॥ साधु भवनशीलः । इति
सुक्रटः । तत्पर्यायः । भूष्णुः २ भविष्णुः ३ ।
इत्यमरः ॥ (भविष्यदर्थेऽपि ङच्प्रत्ययः स्यात्
यथा, मार्कण्डेये । २४ । २६ ।
“नाथा भार्या भविष्यति वर्णयित्वा महा-
लसाम् ॥”)
भविनः, पुं, (भवाय कायादिप्रकाशाय इनः स्वयंः
इव । ततः एयोदरादित्वात् साधुः ।) काय-
कर्ता । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
भविणः, पुं, (भू + “सलिकल्पनिमहिभङ्गिभङ्गि-
श्रद्धिपिच्छित्तुकिभूय इलच् ।” उणा० ।
१ । ५५ । इलच् ।) विद्गः । इति त्रिकाण्ड-
शेषः । भयः । इति सिद्धान्तकौमुद्यासुयादि-
पादः ॥
भविष्णुः, त्रि, (भू + “सुवच् ।” १।२।१३८ । इति
इष्णुच् । भवतेर्धातोश्चन्दविषये तच्छीला-
दियु इष्णुच् प्रत्यये भवतीति काशिका ।)
भविता । इत्यमरः ॥
भविष्णुः, त्रि, (भू + ङटः सहेति श्रद्धस्यट् च ततो
विभाषायां एयोदरात् तस्य लोपः ।) भविष्यत्-
कालः । इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा, हरिवंशे ।
८१ । २८ ।
“अयं भविष्ये कथितो भविष्यकुशलेर्द्वैः ॥”)
पुराणविशेषे, स्त्री । यथा,—
“चतुर्दशं भविष्यं स्थातथा पञ्चशतानि च ॥”
इति श्रीभागवते १२ स्कन्धे १३ अः ॥
(फलविशेषे, स्त्री ।)
भविष्यत्, त्रि, (भू + ङटः श्रद्धस्यट् च ।) काल-
विशेषः । तस्य लक्षणम् ॥ वर्तमानप्रागभाव-
प्रतियोगित्वम् । इति सारमञ्जरी ॥ वर्तमान-
कालोत्तरकालीनोत्पत्तिकत्वम् । इति शिरो-
मण्डितपदार्थटीकाखण्डनम् ॥ तत्पर्यायः ।
अनागतम् २ अस्तनम् ३ प्रगेतनम् ४ वर्तुष्यत्
५ वर्तिस्यमाणम् ६ आगामि ७ भावि ८ ।
इति राजनिर्घण्टः ॥ अद्यतने भये स्त्री दूरभये
तौ । इति सांप्रदायिकः । यथा नो भविता
वर्षान्तरे भविष्यति । इति दुर्गादासः ॥
भयं, स्त्री, (भवतीति भूयते इति वा । भू +
“भयं गेयेति ।” ३ । ३ । ६८ । इति यत् ।
भयाद्यः शब्दाः कर्त्तरि वा निपातन्ते । इति
काशिका ।) फलविशेषः । चालता इति
भाषा । तत्पर्यायः । भवम् २ भविष्यम् ३
भावनम् ४ वक्रशोधनम् ५ लोमफलम् ६

पिच्छिलबीजम् ७ । अस्थ गुणाः । अस्थलम् ।
कटुत्वम् । उष्णत्वम् । बालस्य तस्य गुणः ।
वातकफापहत्वम् । पक्वस्य तस्य गुणः । मधु-
रास्त्वम् । रुचिकारित्वम् । अमशूलहरत्वम् ।
इति राजनिर्घण्टः ॥ अपि च ।
“भयं खादु कवाधान् हृद्यमास्यविशोधनम् ।
तदेव पक्वं दीपनं गुरु ग्राहि विषापहम् ॥”
इति राजवल्लभः ॥
अस्थि । इति मेदिनी । ये, ४२ ॥
भयं, त्रि, (भवतीति । भू + कर्त्तरि निपातनात् वा
यत् ।) शुभम् । (यथा, भागवते । ४ ।
१४ । ३० ।
“भयार्थं भययाच्चार्या तस्मै विदुरः चुक्रुधुः ॥”)
सत्वम् । योग्यम् । भावि । इति मेदिनी शब्द-
रत्नावली च ॥ (यथा, मार्कण्डेये । ७६ । ७ ।
“भूतभयभयनायाः श्रेयश्चैतत् त्रयं द्विज ॥”)
श्रेष्ठम् । यथा, भागवते । १ । १५ । १७ ।
“यत्तुपादपद्ममभावय भजन्ति भयाः ॥”
“भयाः श्रेष्ठाः ॥” इति तट्टीकार्यां स्वामी ॥
प्रसन्नम् । यथा, रामायणे । १ । ६२ । ७ ।
“स मे नाथो ह्यनाथस्य भव भयेन चैतसा ।”
भयेन प्रसन्नेन चैतसेति तट्टीकार्यां रामाशुजः ॥
भयः, पुं, (भवति उत्पद्यते भू + निपातनात्
कर्त्तरि वा यत् ।) कर्मरुद्धत्वः । इति मेदिनी ।
ये, ४२ ॥ रसभेदे, पुं स्त्री । इति शब्दरत्ना-
वली ॥
भया, स्त्री, (भय + टाप् ।) उमा । गजपिप्पली ।
इति मेदिनी । ये, ४२ ॥
भय, वृक्ते । पिशुनोक्तौ । इति कविकल्पद्रुमः ॥
(भा०-पर०-अक०-शब्द० अक० पिशुनोक्तादौ सक०-
सेट् ।) वृक्तेः कुकुरादिकर्तृकशब्दः । भयति
श्वा । भयलभ्यदोषं खलः रुचयतीत्यर्थः । भर्तु-
सने इति प्राञ्चः । भयति श्वा पान्यं शब्देन
निर्भृत्ययतीत्यर्थः । इति रमानाथः । इति
दुर्गादासः ॥
भय, पुं, (भयतीति । भय कुकुरादि शब्दे +
अच् ।) कुकुरः । इति रत्नमाला ॥
भयकः, पुं, स्त्री, (भयतीति । भय + “कुन् शिष्य-
संज्ञयोरपूर्वस्यापि ।” उणा० २ । ३२ । इति
कुन् ।) कुकुरः । इत्यमरः । २ । १० । २२ ॥
भयकं, स्त्री, (भय + ल्युट् ।) कुकुर-
शब्दः । इति हेमचन्द्रः ॥
भया, स्त्री, स्वर्णचोरी । इति रत्नमाला ॥
भयो, स्त्री, (भय + स्त्रियां जातित्वात् ङीष् ।)
शुनी । इति शब्दरत्नावली ॥
भय, र लि द्युतौ । भयंसे । इति कविकल्पद्रुमः ॥
(ङा०-पर०-अक०-सक० च सेट् ।) र वैदिकः ।
लि, वभक्ति । इति दुर्गादासः ॥
भयत्, स्त्री, (वभक्तीति । भस् + “शृद्भसो-
ऽदिः ।” उणा० १ । १०६ । इति अदिः ।)
काष्ठम् । अश्वमांसम् । जघनम् । इति सिद्धान्त-
कौमुद्यासुयादित्तिः ॥

भसत्, [इ] स्त्री, (भस् + अदिः ।) भास्करः ।
योनिः । इति मेदिनी ॥ मांसम् । कारखव-
पचौ । प्रवः । इत्युणादिकोषः ॥ कालः । इति
त्रिकाण्डशेषः ॥
भसनः, पुं, (वभक्तीति । भस् + ल्युट् ।) अश्वम् ।
इति भूरिप्रयोगः ॥
भसन्तः, पुं, (वभक्तीति । भस् + बाहुलकात्
भक्त् ।) कालः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
भसितं, स्त्री, (भस् + क्त ।) भस्म । इति हेम-
चन्द्रः ॥ (यथा, शिवपुराणे वायुसंहितायाम् ।
२६ । ४२ ।
“चन्दनं वामदेवाख्ये हरितालच पौरुषे ।
ईशाने भसितं केचिदालेपनमितीदृशम् ॥”)
भस्मचकः, पुं, (भानां नञ्चानां चकः ।)
देवज्ञः । इति शब्दरत्नावली ॥
भस्मका, स्त्री, (भस्यते इति । भस् दीप्तौ + च्च् +
टाप् । भस्का ततः स्वार्थे कन् । “भस्मैवा-
जाज्ञेति ।” ७।३।४७ । इति इत्वं न । आतः
स्थाने योऽकारस्य इत्वं न भवति उदीचा-
माचार्याणां मतेन । इति काशिका ।) चर्म-
प्रसेविका । इति शब्दरत्नावली ॥
भस्का, स्त्री, (भस्यतेऽनयेति । भस् + “हुयमाश्र-
भसिभ्यश्चन ।” उणा० ४ । १६७ । इति च्च्
अनादित्वात् टाप् ।) अग्निदीपकचर्मनिर्मित-
यन्त्रविशेषः । भाषा इति यांता इति च
भाषा । तत्पर्यायः । चर्मप्रसेविका २ । इत्य-
मरः । २।१०।३३ । चर्मप्रसेविकाः २ । इति भरतः ॥
भस्काका ४ भस्काका ५ भस्की ६ । इति शब्द-
रत्नावली ॥ भस्मिका ७ । इति व्याकरणम् ॥
(यथा, भागवते । ६ । २० । २१ ।
“माता भस्का पितुः पुत्रो येन जातः स एव सः ।
भस्म पुत्रं दुश्मन्तः मावसंस्थाः शुकुन्तलाम् ॥”)
भस्काका, स्त्री, भस्का । इति शब्दरत्नावली ॥
भस्की, स्त्री, (भस्यतेऽनयेति । भस् + च्च् । गौरा-
दित्वात् ङीष् ।) भस्का । इति शब्दरत्नावली ॥
भस्, [ग] स्त्री, (वभक्तीति । भस् भर्त् सनदीप्तौः +
“सञ्ज्ञानुभ्यो मनिन् ।” उणा० ४ । १४४ ।
इति मनिन् । दृग्काष्ठादिविकारः ।) शिवाङ्ग-
भूषणम् । ह्लाद् इति भाषा । यथा,—
“अस्त्राङ्गभूषणं भस्म विभूतिर्भूतिरस्य तु ।”
इति शब्दरत्नावली ॥
तद्भस्म कामदेवशरीरजम् । यथा,—
“प्रसौद सर्वभूतेषु । भस्मा लयप्रयता वयम् ।
इति स्र वदतां तेषाममराणां तदानलः ।
ललाटचक्षुःसम्भूतो भस्माकारोऽङ्गनोभवम् ॥
दग्धा कामं तदा वङ्गिर्वालामालातिदीपितः ।
संस्तम्भितोऽथ विधिना हरं गन्तुं श्रयाक न ॥
महादेवोऽथ तद्भस्म मनोभवशरीरजम् ।
आदाय सर्वगात्रेषु भूतिक्षेपं तदाकरोत् ॥
क्षेपशेषानि भस्मानि समादाय तदा हरः ।
सगणोऽनर्द्धे कालीं विहाय विधिसम्पत्ति ॥”
इति कालिकापुराणे ४१ अध्यायः ॥ ३ ॥